

Misna slavlja i župni oglasi

Pon, 24. rujna	18.30 Po nakani (al)
Uto, 25. rujna	18.30 + Dijana Gerić i ob. Kirin; Jure Lončar
Sri, 26. rujna	18.30 Na čast Sv. Josipu: + Ivan Sudarić
Čet, 27. rujna	18.30 Po nakani (al)
Pet, 28. rujna	18.30 Po nakani (al)
Sub, 29. rujna	17.00 SKRADNIK: Po nakani (al)
Sv. Mihael	18.30 OŠTARIJE: + Vladimir Belančić; Mihovil Božičević; Anton i Milka Poljak; Mate Capan i ob. Pauković; Josip i Ljubica Franjković; Josip i Anka Belančić; Katica Balan; Adam, Mijat, Milkan i ob. Kostelić; Terezija Talan; Ivan Jurković; Mijat, Franka i Milan Franjković; Branko, Katica i Milan Puškarić.
Rafael	
Gabrijel	
30. rujna	10 SVETIŠTE: Misa za narod
26. NKG	12 CEROVNIK: + Ivica Antončić (30. dan)

1. ŽUPNA KATEHEZA, obavezna za sve vjeroučenika, održava se redovito:

1. grupa	1. i 2. razred	Ponedjeljak u 17 h	Osnovne molitve	13 vjeroučenika
2. grupa	3. i 4. razred	Utorak u 18 h	Krunica i misa	9 vjeroučenika
3. grupa	5. i 6. razred	Srijeda u 18 h	Krunica i misa	9 vjeroučenice
4. grupa	7. i 8. razred	Četvrtak u 18 h	Krunica i misa	5 vjeroučenika

2. SREDNJOŠKOLCE i MLADE – župna kateheza 6. listopada poslije večernje mise.

3. ŠKOLA ZA CRKVENU GLAZBU u Rijeci prima prijave do 15. listopada.

4. HRANA ZA SJEMENIŠTE – prikupljamo hranu i novčanu pomoć za sjemenište.

5. HVALA svima koji ste dali svoj doprinos u zahvali svim hrvatskim braniteljima svoje župe. Četverodnevni program bio je molitveni, informativni i manifestativni. Odali smo dužnu zahvalu kako braći Rendulić tako i svim braniteljima naše Općine Josipdol, Modruško-ogulinskog kraja i čitave Domovine. Spoznali smo i određena nastojanja kao i problematiku djelovanja naših braniteljskih udruga. Obvezuju nas stečene vrijednosti koje treba očuvati. Spoznali smo kako još nemamo popis žrtava Domovinskog rata s područja Općine Josipdol niti branitelja niti civila. To moramo učiniti iz zahvalnosti prema žrtvama.

„Obavješćujemo Vas da ćemo, prema Biskupijskom pastoralnom planu, Katehetsku nedjelju obilježiti **23. rujna o. g. (na 25. ned. kroz. god.)**. To je ujedno i službeni i svečani početak pastoralno-katehetske godine. Svrha ove nedjelje je probuditi važnost evangelizacije u župi, u odgoju vjernika, osobito roditelja, vjeroučenika, mladih i ostalih skupina, putom župne kateheze i drugih župnih susreta.

Nakon završetka Godine obitelji naša Biskupija, želi u novoj pastoralnoj godini promišljati o važnosti i značenju Duhovnog poziva, tj. o važnosti promocije i molitve za duhovna zvanja kako naša Biskupija, ali i čitava Crkva ne bi oskudijevala vrijednim radnicima na Božjoj njivi.“

Iz poruke za Katehetsku nedjelju, 23. rujna 2018.

Svijet je opasno mjesto za život, ne zbog ljudi koji su zli, već zbog dobrih ljudi koji ništa ne poduzimaju.

Albert Einstein

Izdavač: pop Antun Luketić - Župni ured Oštarije: www.zupa.ostarije.com

Pod Gospinim plaštom

OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-584-070 • 098-887-044 • pop.ante@gmail.com

23. rujna 2018. • 25. NKG • God. IX. • br. 38 (421)

Tko želi biti prvi...

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: U ono vrijeme: Otišavši s gore, Isus i njegovi učenici prolazahu kroz Galileju. On ne htjede da to itko sazna. Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše im: »Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen, nakon tri dana ustati.« No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se pitati. I dodoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: »Što ste putem raspravljali?« A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o tome tko je najveći. On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: »Ako tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!« I uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrlji ga i reče im: »Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla.« *Riječ Gospodnja. (Mk 9, 30-37)*

Lekcija djeteta

U današnjem Evanđelju čitamo kako je Gospodin Isus dao jednu veliku životu lekciju svojim učenicima, čije su ambicije bile tako nezasitne, a međusobno poštivanje na minimalnoj razini, ako ga je uopće bilo. Dok je on njih poučavao o otajstvima svoga života i ljudskog spasenja, oni su se bavili prilično prizemljenim stvarima, to jest raspravljali su tko je od njih najveći. Uzimajući dijete u zagrljaj, svjestan jednostavnosti i nevinosti djetinjeg života, Gospodin ih poučava najprije da ne smiju hlepiti k tome da budu prvi nego posljednji, to jest sluge i poslužitelji svoje braće. Samo ako dijeleći s nekim životnu stvarnost kao što su apostoli bili dio jedne zajednice okupljene oko njega, skrbimo za onoga koji je pored nas, onda ga doista doživljavamo s ljubavlju i poštovanjem. Apostoli su kao prijatelji i drugovi dijelili isti poziv i imali isto poslanje, te je bilo normalno da im sve bude zajedničko. A njihova pohlepa i ambicioznost je bila toliko velika da su jedan drugoga htjeli nadvisiti vlastitim ostvarenjem. Nisu razumijevali ono što im je on naviještao, ali su uredno razumjeli kako poznanstvo s njim pretvoriti u vlastiti interes.

Zato im Isus, pozivajući ih da znaju primiti dijete u njegovo ime, daje pouku koju bismo mogli nazvati lekcijom djeteta, to jest lekcijom poniznosti koju nisu imali ni na kraj pameti: Tko god jedno ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima mene, nego onoga koji mene posla. Ova lekcija ima nekoliko značajnih točki koje valja uočiti, istaknuti i propitati. Isus, dakle, očekuje od njih da, umjesto da teže k častima i moći, radije se usredotoče kako živjeti u jednostavnosti pred Bogom, te kako služiti onima koji su potrebni pažnje i ljubavi. No, prije svega, primiti dijete znači biti sposoban prepoznavati jednostavnost i malenost, te uzeti za program svoga života

skrbiti o malenima, radije nego skrbiti oko vlastite veličine. Osim toga kad Isus od njih očekuje da prime dijete u njegovo ime, te po tome primiti njega samoga, kao i Oca koji ga je poslao, onda to znači da očekuje od njih da se obogate darom koji im dijete može pružiti. A dar i bogatstvo djeteta sastoji se u jednostavnosti i nevinosti koju dijete posjeduje, još uvijek nedotaknuto i nezaraženo ambicijama odraslih. Znači prvenstveno pozvani su učiti od djeteta promatrajući odlike njegova života. No s druge pak strane, odrasli nisu samo pozvani učiti od djeteta, nego su pozvani i odgajati djecu, te stoga onaj izraz 'primiti dijete' pretpostavlja i takvu zadaću koju Isus daje svojim. Ako su ispravno naučili koje su najveće vrijednosti djeteta, onda se u njima treba probuditi svijest odgovornosti za to što je najdragocjenije i najsvetije u djetetu. Odgovornost za takvo što pretpostavlja i napor da skrbe oko djece na način da djeca ne izgube dar i vrijednost koja im dolazi od Boga, nego da im svojim ponašanjem zaštitite i sačuvaju upravo taj dar. Isusovi učenici, to jest svaki odrasli vjernik, treba paziti da svojim ponašanjem ne iskvare dijete, to jest da ne uguši dar sličnosti s Bogom. Truditi mu se da nezdravim ambicijama ne usmjeri životni put krivim tijekom, nego naprotiv putem spasenja.

Doista, mnogo odraslih ne zna ili ne sluša to što je Gospodin rekao. Ne znaju usvajati od djece ono izvorno životno, ali isto tako ne znaju odgajati djecu čuvajući u njima upravo to iskonsko i božansko, da se ne onečisti natruhama zemaljskih stremljenja i interesa. Najčešće ne učimo od djece onu lekciju čistoće i nevinosti, u protivnom bismo je i sami držali. Najčešće nam ne dopire do svijesti kolika se odgovornost potom traži kako bismo skrbili da se u njima očuva to nepatvoreno kao najdragocjeniji dar i najveća vrijednost života. To jednostavno znači da ne primamo djecu u Gospodinovo ime, čime činimo nesagledivu štetu i sebi i djeci koja su nam povjerena da ih odgojimo za Božje vrijednosti. Jer ako im predajemo nešto što nije u duhu očuvanja one iskonske neiskvarenosti koja je u njima, kroz koju nam se očituje sam Bog, onda neodgovorno gušimo u njima ono što je najživotnije. Ako dopuštamo da se u njima širi prisutnost grešnoga, koja stoji u svakom čovjeku u klici istočnoga grijeha, ni tada ih onda nismo znali primiti u Gospodinovo ime. Jer da ih primamo u Gospodinovo ime, onda bismo se trudili u prvom redu odstraniti iz njihovih duša klicu grijeha, kako bi rasli u potpunoj čistoći, te bismo im onda osigurali i ozračje društvenoga života da se mogu razvijati u cjelovitom zdravlju duše i tijela. Da ih primamo u Gospodinovo ime, onda odgovorni u našem društvu ne bi dizali paniku kako se nezdravo hrane, a u isto vrijeme smišljali pakleni plan kako ih duhovno zatrovati.

Zato uzmimo ozbiljno u obzir lekciju djeteta koju je Gospodin izrekao svojim apostolima i drugim učenicima. Čitajmo u dječjoj nevinosti znak prisutnosti Božje i trudimo se biti svjesni koliko je svako dijete izloženo, upravo poradi svoje nevinosti i nezaštićenosti, grijehu koji razara čisto tkivno života. Primajmo djecu u Gospodinovo ime, to jest ne dajimo im samo ono što je ljudsko, nego se trudimo u njima otkriti ono što je Božje, te ga štitimo svim silama, jer to je najvrjednije i najdragocjenije u životu. Primajmo ih u Gospodinovo ime, to jest ne dopustimo da budu izloženi grijehu i napasti, a priskrbimo im raste u Božjoj izvornosti. Tako ćemo shvatiti koliko nas Bog po djeci odgaja, kako bismo i mi znali njih odgajati u svemu što je istinski ljudsko i Božje, te ih usmjeriti, ne samo stazama ljudskih ostvarenja, nego i putem života vječnoga. *dr. Bodrožić*

Materijali za katehetsku nedjelju 2018.

UVOD: Današnja nedjelja u našoj biskupiji posvećena je katehezi – *Katehetska je nedjelja*. A kateheza je *odgoj vjere* - djece, mladih, ali i odraslih. Zadatak svakog katehetskog susreta je proučavanje kršćanskog nauka. A cilj sveukupne kateheze je uvođenje u puninu kršćanskog života i time primanje života vječnoga. Stoga, pažljivo slušajmo riječ Božju, o njoj promišljajmo i nastojmo je dobro razumjeti. A da bismo dostojno slavili svetu misu, saberimo se i molimo Gospodina oprostjenje naših grijeha i propusta.

MOLITVA VJERNIKA: Nakon što smo izrekli u što vjerujemo, na ovu *Katehetsku nedjelju* koja nas poziva na bolje upoznavanje onoga što vjerujemo, uputimo Gospodinu svoje molitve. Recimo zajedno: **Daj da te uvijek primamo, Gospodine!**

1. Neka tvoja Crkva, Gospodine, pod vodstvom Sv. Oca i svih biskupa bude ponizna služiteljica svim ljudima, molimo te.

2. Daj da ova *Katehetska nedjelja* bude poticaj svim vjernicima u našoj nadbiskupiji na bolje upoznavanje tebe koji se ponizuješ i daješ nam se po svojoj Crkvi, molimo te.

3. Pomozi nam da u našoj župnoj zajednici: slavljenjem sakramenata, župnoj katehezi i susretima za odrasle, rastemo u poznavanju otajstava vjere, molimo te.

4. Neka naše obitelji postanu prave *škole vjere* u kojima će djeca i mladi, zajedno s roditeljima, bakama i djedovima, rasti u ozračju istinske radosti, molimo te.

5. Pomozi nam, Gospodine, da svi budemo nevinini, ponizni i otvoreni za novost evanđelja poput djece, molimo te.

6. Naše pokojne, koji su te nastojali slijediti u poniznosti i nevinosti, privedi u vječni život što si nam ga obećao, molimo te.

ZAVRŠNA MOLITVA: U duhu poniznosti, kao tvoja djeca, s pouzdanjem smo ti, Oče, uputili naše molitve. Molimo te da ih uslišiš, po Kristu, Gospodinu našem.

Meditacija nakon pričesti

Oče, stvorio si me za sebe, kao svoje dijete.

Stavio si me na ovo mjesto i u ovo vrijeme.

Dao si mi tijelo, um i sposobnosti da se ostvarim u životu.

Hvala ti za sklonosti i želju da ostvarim sebe i slavim tebe.

Hvala za stvaralačku snagu koju si mi dao.

Molim te da mogu napredovati svim svojim bićem,

da mogu otkrivati zakonitosti i tajne svijeta kako bih svojim radom i učenjem pomagao drugima.

Daj mi poleta, Gospodine, otvorenosti i zainteresiranosti da sve što radim i učim bude na tvoju slavu.

Uči me, Isuse, životu. Tu sam, do tvojih nogu.

Želim učiti kako živjeti u ovom svijetu,

kako voljeti ljude i svijet, kako se oslanjati na tvoje rame te kako ostati slobodan.

Uči me, Gospodine, oduprijeti se duhu ovoga svijeta, a tražiti ono što ti od mene očekuješ.

Prikazujem ti napore svoga svakodnevnog rada i učenja.

Primi moju molitvu da zajedno stvaramo i oblikujemo tvoj svijet.

